

Український ФУТБОЛ

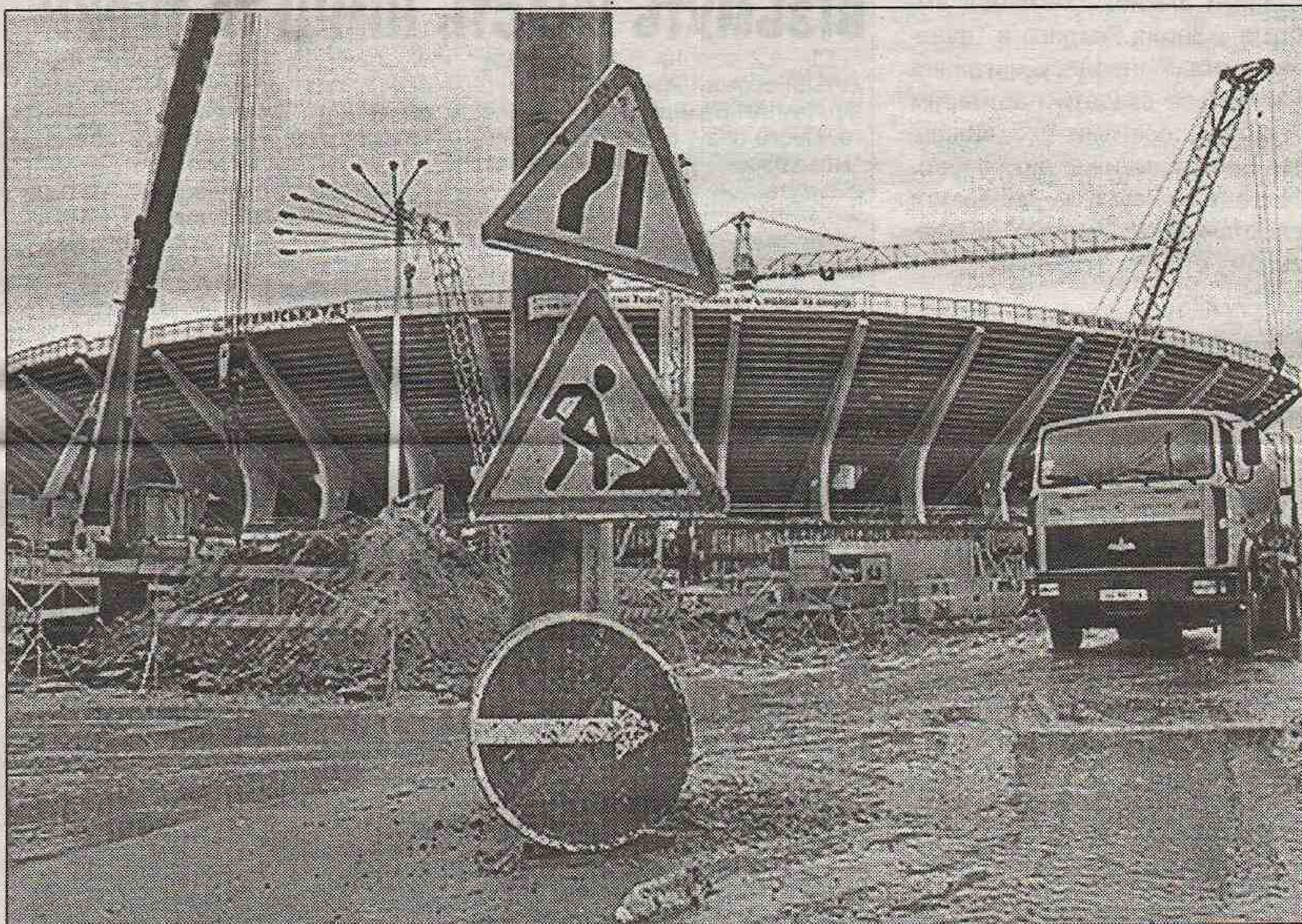

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 16 липня 2009 року • № 101 (2200) • Ціна вільна

САФІУЛЛІН І СУРКІС: СТАРА ДРУЖБА НЕ ІРЖАВІЄ?

Без скандалів ані наша країна загалом, ані вітчизняний футбол, зокрема, жити не можуть. А жити без скандалів у процесі підготовки нашої країни до Євро-2012 — це не про нас. Днями тимчасова слідча комісія Верховної Ради, яку очолює екс-президент ПФЛ Равіль Сафіуллін, заявила, що, перевіряючи хід реконструкції НСК "Олімпійський" в Києві до Євро-2012, прийшла до висновку: будівництво йде із затягуванням термінів і завищенням вартості робіт. Мовляв, все вказує на те, що гроші розкрадають.

"Наглядова рада, яка контролює, куди йдуть виділені державою гроші, підмінена якоюсь "міжвідомчою групою", що складається, в основному, з членів Федерації футболу і представників генпідрядника. Колишній генпідрядник рік тому гарантував, що до липня 2010 року і за 1,5 млрд. грн. стадіон буде побудований. Тепер Мінсім'ї підписало договір, за яким лише в липні 2010 року з'явиться проектна документація. А остаточна вартість стадіону й досі невідома, хоча Кабмін її збільшив до 2,114 млрд. грн. Йде відверта крадіжка грошей", — сказав пан Сафіуллін.

За його словами, комісія рекомендує Кабміну розглянути питання про відчуження глави Мінсім'ї Юрія Павленка, під контролем якого йде будівництво, інакше, мовляв, ми можемо втратити Євро-2012 і зганьбитися на весь світ.

Наскільки достовірними є вищевикладені факти, невідомо. В принципі, почесний президент ПФЛ Америки народу не відкрив. Не ті, так інші все одно змітають грошики собі в кишеню — надто великі кошти крутяться над таким гігантським проектом. Однак у відомстві Юрія Олексійовича та в ФФУ, чиє ім'я прозвучало на всю Україну в негативному контексті, вже встигли відреагувати на заяви депутата.

Так, сам Юрій Павленко заявив, що звіт тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України щодо перевірки реконструкції НСК "Олімпійський" не відповідає дійсності. "Виходить звіт, який жодного відношення не має до того, що відбувається в реконструкції НСК "Олімпійський". На жаль, він пронизаний політизацією, упередженим ставленням, -а багато фактів, які там викладені, просто дивують і в більшості своїй не відповідають дійсності", — сказав міністр.

За його даними, за два місяці роботи тимчасова слідча комісія так і не знайшла часу для того, щоб ознайомитися з ходом робіт на стадіоні й поспілкуватися з менеджментом, проектантами, генпідрядником і міністром. А представники Мінсім'ї жодного разу не були присутні на засіданнях комісії.

Павленко запросив голову і членів парламентської тимчасової слідчої комісії прийти на стадіон і ознайомитися з ходом його реконструкції. Він відзначив, що офіційно до цього моменту міністерство не отримало навіть попереднього звіту комісії. "Ми підготували відповідну документацію, яка буде надана кожному народному депутатові з тим, щоб парламентарі знали про реальний, а не придуманий стан речей на цьому об'єкті", — додав він.

Міністр наголосив, що всі роботи по реконструкції спорткомплексу відбуваються прозоро, відкрито й публічно, а всі рішення проходили незалежну експертизу, перевірки з боку правоохоронних органів, КРУ, прокуратури і МВС. За його словами, всі роботи з реконструкції стадіону проходять відповідно до графіка, жодних зривів у фінансуванні немає.

Не залишилося в боргу перед своїм недавнім футбольним опонентом і керівництво ФФУ. Так, прес-служба Федерації футболу України поширила заяву, в якій говориться, що, зокрема, Равіль Сафіуллін намагається свідомо пересмикнути реальні факти стосовно кількості представників національної асоціації в складі міжвідомчої робочої групи з питань реконструкції НСК "Олімпійський". Мовляв, насправді серед 21-го члена міжвідомчої робочої групи є лише троє представників ФФУ. До того ж, їхній офіційний статус жодним чином не впливає на прийняття рішень щодо фінансових питань будівництва, а також на сферу договірних стосунків між замовниками та підрядниками реконструкції НСК "Олімпійський".

У своєму зверненні прес-служба ФФУ застерегла ЗМІ від тиражування "недостовірної інформації, яку розповсюджує колишній президент Професіональної футбольної ліги Равіль Сафіуллін", а також нагадала, що упереджені інтерв'ю пана Сафіулліна завжди були переповнені огульною критикою на адресу Федерації футболу, з якою він публічно воював упродовж восьми років свого перебування на чолі ПФЛ.

"Змінивши інформаційний майданчик та обравши кон'юнктурну резонансну тему підготовки до Євро-2012, Равіль Сафіуллін знову завзято викриває "підступність" Федерації футболу України, але тепер уже маніпулюючи особливим депутатським статусом. При цьому він, як і раніше, не гребує відвертим перекручуванням фактів і гучними тенденційними заявами, котрі не мають під собою реальних доказів. Яскравим прикладом такої діяльності і є вищевказаний інформаційний привід", — говориться в заяві прес-служби ФФУ.

Україна не "відіб'є" на Євро-2012 вкладених грошей?

За даними вітчизняних експертів, в Україні на підготовку до Євро-2012 планується витратити майже 15 млрд. євро. З них близько п'яти млрд. євро — безпосередньо з бюджетів різних рівнів, решта грошей — від приватних інвесторів.

Доходи, які країна отримає від чемпіонату Європи, умовно можна розділити на дві частини. З одного боку, це прибуток, який принесуть футбольні фанати, що приїжджають на матчі. З іншого боку, це гроші, які УЄФА за підсумками чемпіонату виділяє приймаючим країнам на покриття витрат, пов'язаних з проведенням Євро.

За розрахунками Кабміну, 16 матчів чемпіонату, які пройдуть в Україні, повинні відвідати близько 640 тисяч іноземних уболівальників. Їх витрати можуть скласти від 500 (оцінки українських експертів) до 2000 євро (оцінка УЄФА) на одного. В сумі це може дати українському бізнесу від 370 до 650 млн. євро. З них частина надійде до бюджету.

Втім, цифра в 640 тисяч іноземних уболівальників цілком може бути завищеною. Наприклад, польські експерти вважають, що до їхньої країни на Євро-2012 може приїхати від 50 до 400 тисяч уболівальників. Причому на максимум можна розраховувати лише в разі виходу в фінальну частину німецьких і голландських команд.

У цілому ж, доходи України від футбольних туристів коливатимуться десь між 92 і 200 млн. євро. Саме стільки отримали від туризму країни-організатори чемпіонатів 2004 і 2008 років. Що ж до компенсаційних грошей УЄФА, то ця сума зазвичай визначається з розрахунку 0,2–0,25% ВВП держави. Тобто Україна може розраховувати на 1,9 млрд. грн. або майже 180 млн. євро.

Найвірогіднішим одержувачем цих коштів може бути Федерація футболу України. Адже саме під її керівництвом створена керуюча компанія, яка займатиметься роботою із спонсорами, рекламою, символікою і трансляціями. Очевидно, цій компанії і будуть перераховані доходи від проведення чемпіонату.

У результаті виходить, що, навіть за найкращого розкладу, Україна отримає приблизно мільярд євро, з яких до бюджету потрапить близько 75 мільйонів. Якщо ж реалізується песимістичний сценарій, то Україні дістанеться менше 300 млн. євро.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

"Інтер Суперкубок України" став заходом, на якому вперше застосували офіційну емблему прем'єр-ліги. Представлений знак лаконічний і, водночас, багатозначний. На ньому присутні:

1. Офіційне найменування об'єднання — ПРЕМ'ЄР-ЛІГА.
2. Футбольний символ — м'яч.
3. Символ об'єднання — 16 зірок, розташованих навколо м'яча.
4. Національний ідентифікатор — синьо-жовта стрічка, що оперізує м'яч.

Шістнадцять рівновіддалених від центра емблеми зірок вказують на рівноправність кожного учасниками прем'єр-ліги, а незамкнене коло — на відкритість об'єднання.

Металург Д

МЕТАЛУРГИ ВИЗНАЧИЛИСЯ ІЗ ЗАЯВКОЮ НА ЛІГУ ЄВРОПИ

У списку 21 футболіст

Воротарі: Воробйов, Дишленкович.

Оборонці: Коротецький, Чечер, Білозор, Воловик, Шина, Маріо Сержіо.

Півоборонці: Аракелян, Ткаченко, Лазич, Годін, Димитров, Макрідіс, Мхитарян, Даниловський, Гаврик.

Нападники: Мгуні, Танаса, Кінгслі, Тищенко.

МТЗ-РІПО проти "Металурга" заявив лише шістнадцять футболістів

Головний тренер мінського МТЗ-РІПО Юрій Пундус оприлюднив склад команди на перший матч другого відбірного раунду Ліги Європи проти донецького "Металурга".

В Україну наставник мінчан взяв шістнадцять гравців. Матч відбудеться 16 липня о 19.30.

Воротарі: Сулима, Дечко.

Оборонці: Скшинецький, Зрнанович, Харитончик, Попель, Мальцев.

Півоборонці: Толканиця, Осипович, Харитончик, Кварацхелія, Єремчук, Д. Щегрикович, С. Щегрикович.

Нападники: Риндюк, Ніколас Сеолін, Макась.

Гвінеєць Камара Абубакар не зможе взяти участь у першій грі проти "Металурга" через проблеми з оформленням візи.

Металіст

На базі команди в селищі Високому відбулася товариська зустріч між харківським "Металістом" і ФК "Полтава". Підопічні Мирона Маркевича майже декласували представника другої ліги, забивши шість "сухих" м'ячів.

Металіст — ФК Полтава — 6:0.

Металіст 1-й тайм: Горяїнов, Обрадович, Майдана, Папа Гуйє, Тришович, Валяєв, Едмар, Шелаєв, Бордіян, Лисенко, Девич.

Металіст 2-й тайм: Жданков, Ганцарчик, Березовчук, Слюсар, Селін, Поступаленко, Зезе, Олійник, Фредес, Будник, Барилко.

Голи: Лисенко (26, 32), Девич (33), Олійник (53, 67, пен.), Зезе (56).

Динамо

Цієї п'ятниці закінчується термін контракту Родриго з "Сан-Паулу". Захисник не грає від початку травня, коли йому поставили діагноз "легенева емболія". Зараз Родриго в "фінальній стадії" процесу лікування і готується сказати партнерам "гудбай", оскільки продовження оренди майже виключено. Мета "Сан-Паулу" — повернути спортсмена в "Динамо" в ідеальному стані.

Віце-президент клубу Карлос Баррос де Сильва так роз'яснив ситуацію в інтерв'ю "Globo":

"Лікарі поступово зменшують дозу ліків, які приймає Родриго. Після того, як він припинить їх приймати взагалі, повинно пройти п'ять днів — і Родриго може приступати до повноцінної роботи. Ми повернемо футболіста в "Динамо" у доброму стані".

Шахтар

Подорож Кубка УЄФА містами Донецької області триває. Напередодні святкування Дня металурга завойований "гірниками" європейський трофей побуває в Маріуполі та Єнакієвому.

У п'ятницю срібний приз буде виставлений у Маріуполі на площі біля драмтеатру з 14:30 до 18:00. 18 липня побачити кубок зможуть гості й мешканці Єнакієвого. Чаша буде виставлена на стадіоні "Металург" з 13:00 до 16:00.

Також у суботу, в день матчу "Шахтаря" з "Кривбасом", з 18:30 до 19:45 любителі футболу зможуть побачити Кубок УЄФА, який буде виставлений біля центрального входу в РСК "Олімпійський" з боку вулиці Челюскінців, повідомляє сайт "гірників".

Зоря

Луганська "Зоря" внесла заявку футболістів на сезон у прем'єр-лізі-2009/2010.

Воротарі: Чурилов, Шуховцев, Комарицький.

Оборонці: Гаврюшов, Дурай, Цимакуридзе, Грінченко, Мелікян, Курилов; Храмцов, Омоко.

Півоборонці: Городов, Каменюка, Скоба, Шевчук, Джихані, Колесниченко, Янченко

Нападники: Коллінз, Антонов, Ситник, Лазарович, Сікорський.

Офіційно

У ТУРНІРІ ім. ЛОБАНОВСЬКОГО ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ НІМЦІ ТА ТУРКИ

11—12 серпня в Києві відбудеться сьомий міжнародний турнір пам'яті Валерія Лобановського. Цього разу, окрім української "молодіжки", у змаганнях візьмуть їхні однолітки з Німеччини, Ірану та Туреччини.

Регламент турніру передбачає дві півфінальні зустрічі Україна — Іран (11 серпня, СФК "Борекс", смт Бородянка Київської області) та Німеччина — Туреччина (11 серпня, стадіон "Динамо" ім. Лобановського).

Матч за третє місце відбудеться 12 серпня в Бородянці, фінал — у той же день на арені "Динамо".

Таврія

Сергій ПУЧКОВ:

МИ ПОВНІСТЮ ЗБЕРЕГЛИ ВЕСНЯНИЙ СКЛАД

Підсумки літнього міжсезоння "Таврії" підбиває її головний тренер Сергій Пучков.

— Я задоволений тим, як команда провела міжсезоння. Весь запланований обсяг роботи виконаний. Останній спаринг (з харківським "Геліосом", 1:0. — ***Прим. авт.***) показав, що хлопці добре готові й фізично, і функціонально. До початку нового сезону ми підходимо у всеозброєнні. З негативних моментів відзначив би травму Павела Хайдучека, без якого нам тепер доведеться обходитися на старті чемпіонату. Звичайно ж, ми раді за Антона Монахова і Матвія Бобаля, які в складі студентської збірної виграли "золото" Універсіади в Сербії, але обидва пропустили майже всю літню підготовку нашої команди, і я навіть не знаю, в якій вони зараз формі, — із цього приводу є певне занепокоєння.

— "Таврія" — рекордсмен серед українських команд за кількістю проведених влітку спарингів. Під час зборів навмисно багато уваги приділяли ігровій практиці?

— Літнє міжсезоння — дуже коротке, щоб працювати над якимись фундаментальними речами. Потрібно віддати належне хлопцям — ніхто з них не розгубив кондицій за час відпустки. Тому акцент в підготовці справді зробили на ігрову практику. В ході численних спарингів у нас була можливість випробувати різні поєднання, подивитися, як гравці виглядають на нових для себе позиціях. Зрозуміло, відпрацьовували різні ігрові схеми, награвали нові комбінації. Часто проводили матчі на тлі втоми — це, перш за все, загартовує характер. Хоча результат в контрольних поєдинках — і не найголовніше, радує, що команда в усіх спарингах була налаштована винятково на перемогу. До речі, майже завжди вигравала.

— Ви задоволені умовами, в яких проходили збори?

— Ми провели два збори, обидва — в Євпаторії, на базі Національного центру параолімпійської підготовки, де створені чудові умови як для тренувального процесу (поле, зокрема, просто ідеальне!), так і для відновлення. Дякую за організацію зборів нашому почесному президенту Сергію Куніцину. Добре також, що в нас не було проблем із спаринг-партнерами.

— Не жалкуєте, що відмовилися від виїзду за кордон?

— У жодному випадку! Це, до речі, була моя ініціатива. В Австрії, куди ми спочатку планували вирушити, вже місяць дощить, поля через це погано якості, дуже важко знайти і спаринг-партнерів. Це зіпсувало б нам підготовку до сезону.

— У ході зборів ви переглянули чимало потенційних новобранців, свій вибір же поки зупинили тільки на трьох...

— Варто відзначити, що ми повністю зберегли свій весняний склад — пішли лише гравці, які не пробилися в основу. Шукали ми виконавців, які б грали, а не гріли лавку запасних. Підписали найдосвідченішого воротаря Дмитра Стойка (у нашого "першого номера" Максима Старцева не було гідної заміни), півзахисника Євгена Луценка і напарника Руслана Платона. Інші навряд чи склали б конкуренцію гравцям основного складу.

—Найпроблемнішу лінію команди — оборону — підсилити, судячи з усього, так і не вдалося?

— У нас ще є час до закриття трансферного вікна, тому продовжуємо пошук кваліфікованих захисників.

— За своїм першим суперником в новому чемпіонаті — запорізьким "Металургом" — стежили в міжсезоння?

— Звичайно, матч зі "сталеварами" під час зборів в голові тримали, але безпосередньо до нього почали готуватися тільки 13 липня. Певною інформацією про суперника, безумовно, володіємо. Але для нас головне — демонструвати в кожному матчі (незалежно від опонента) свій футбол — комбінаційний, результативний, той і перемоги будуть.

— Розраховуєте на підтримку уболівальників у грі із запоріжцями?

— Зрозуміло, ми навіть спеціально попросили прем'єр-лігу перенести нашу гру на вечір, щоб більше кримських уболівальників змогли на неї потрапити. Все-таки ми граємо для них.

Борис ЛЄВІН.

Перша ліга

ПЕРЕДСЕЗОННА АКТИВНІСТЬ

ВОЛИНЬ

Гравець луцької "Волині" Максим Лісовий, який перебував на оглядинах у "Карпатах", продовжить свою кар'єру в команді Віталія Кварцяного.

"Клуби не домовилися між собою", — повідомив інформаційному центру ФК "Карпати" головний тренер "зелено-білих" Олег Кононов. І справді, в незавершеному спарингу "Карпати" — "Волинь" Лісовий грав за гостей на позиції центрального півзахисника.

"Він так хотів добре зіграти, що був найгіршим у нашій команді", — сказав Кварцяний.

ПРИКАРПАТТЯ

Івано-франківське "Прикарпаття" підсилилось чотирма гравцями.

Головний тренер Сергій Пташник і віце-президент клубу Олександр Іщенко запросили до команди воротаря маріупольського "Іллічівця" Дениса Єршова, захисника чернігівської "Десни" Олександра Зарицького і двох півзахисників — Сергія Зелді зі столичного ЦСКА та Олега Веприка, останнім клубом якого була "Кримтеплиця" з Молодіжного.

НАФТОВИК

Охтирський "Нафтовик" поповнив свій склад двома новачками.

Ними стали 27-річний захисник Ігор Ніконов і його колега за амплуа 22-річний Михайло Юрченко, повідомляє офіційний сайт клубу.

Ніконов раніше виступав за "Сталь-2" (Алчевськ), "Авангард" (Роженьки), "Сталь" (Дніпродзерджинск), "Титан" (Армянськ), "Динамо-Ігросервіс" (Симферополь), ЦСКА (Київ), ПФК "Олександрія".

У Юрченка досвід виступів у професійному футболі набагато менший. До "Нафтовика" він грав за білоцерківську "Рось", бориспільський "Борисфен" і "Княжу" з Молодіжного.

ГЕЛІОС

Харківський "Геліос" уклав контракти з чотирма гравцями.

Ними стали захисник Сергій Борзенко, півзахисник Віталій Сумцов (обидва — "Арсенал" Харків), нападники Юрій Фоменко ("Прикарпаття") і Роман Полтавець (ФК "Полтава")

ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ

Капітаном "Фенікса-Іллічівця" в наступному сезоні стане найдосвідченіший гравець команди — голкіпер Костянтин Шевченко.

Таке рішення прийняв тренерський штаб калінінців.

Його заступниками призначені Дмитро Яковенко й Володимир Корольков.

ОЛЕКСАНДРІЯ

Бронзовий призер першої ліги ПФК "Олександрія" достатньо активно веде себе на трансферному ринку.

На зміну Максиму Мигашку, Олександру Тарасенку, Антону Лисюку, Олександрі Забарі, Роману Радченку і Андрію Гітченку прийшли Олександр Казанюк ("Таврія") і Богдан Смішко ("Дністер"), які вже уклали контракти з олександрійським клубом.

Крім того, на перегляді перебувають Юрій Целих, Віталій Момот, Олег Котелюх, Андрій Богданов, Андрій Кругляк.

ПФК СЕВАСТОПОЛЬ

В четвер, 2 липня, свій перший контрольний матч в рамках тренувального збору з підготовки до нового сезону провели футболісти ПФК "Севастополь". Їхнім суперником був представник прем'єр-ліги криворізький "Кривбас". Гра проходила в Евпаторії за непростих погодних умов. Матч складався з двох таймів по 35 хвилин.

ПФК "Севастополь" (1-й тайм): Сокоренко (Науменко, 23), Степанов, Гололобов, Шишкін, Гудзикевич, Култишев, Скворцов, Ізвеков, Жабокрицький, Плешаков, Сучу.

(2-й тайм): Науменко (Литовка), Узбек, Челядник, новачок, Вишняков, Шугладзе, Грачев, новачок, Ківа, Меметов, Прокопенко.

Першими добилися успіху криворіжці, але Гудзикевич з пенальті відновив рівновагу. На останній хвилині першої половини зустрічі криворіжці знов вийшли вперед. Після перерви представник прем'єр-ліги ще двічі примушував севастопольців починати з центра поля. В результаті "Кривбас" отримав перемогу з рахунком — 4:1.

За два дні на севастопольців чекав черговий спаринг. Цього разу суперником підопічних Олега Лещинського було ужгородське "Закарпаття". У минулому сезоні команди зустрічалися двічі в рамках першості України в першій лізі. Обидва поєдинки тоді завершилися перемогами господарів.

Цікаво, що в цій зустрічі севастопольці виступали в ролі гостей на колись рідному стадіоні. Незважаючи на те, що за півтори години до початку матчу в Севастополі пройшов сильний, але короткочасний дощ, він не зміг пошкодити футбольний газон. Ця товариська зустріч зібрала чималу глядацьку аудиторію, й футболісти винагородили їх хорошою грою. Нудьгувати уболівальникам не було часу.

Навіть за відсутності трьох ключових гравців основного складу (Башлая, Піскуна і Шевчука) севастопольці не виглядали розгубленими. Більше того, упродовж першого тайму ініціатива була на їхньому боці. Вперше в атаці зіграв новий дует молодих форвардів Плешаков — Сучу, який в цьому матчі залишив непогане враження.

Вже на 11-й хвилині Плешаков, отримав передачу в вільну зону на лівому фланзі, пройшов з м'ячем до лінії воріт і зробив простріл в штрафний майданчик "Закарпаття". Сучу зіграв на випередження і пробив точно під поперечину.

Закарпатці провели кілька контратак, але, крім кутових, нічого гострого біля воріт севастопольців зробити не змогли. Впевнено грали в "рамці" та на "другому поверсі" спочатку Сокоренко, а потім і Науменко.

Наприкінці першого тайму двічі мав відзначитись Плешаков, але перший його удар парирував Бабенко, а за дві хвилини форвард не встиг замкнути прострiл Ізвекова.

На 80-й хвилині Сучу міг оформити "дубль", але йому не вистачило лічених сантиметрів, щоб м'яч опинився в дальньому куті воріт.

У закарпатців помітною фігурою на полі після перерви був Чарлес Невуче. В кінці поєдинку ужгородці пішли на штурм воріт Литовки, який в середині другого тайму замінив Науменка. На 90-й хвилині після навісу зі штрафного Невуче вдалося відновити рівновагу в рахунку, зумівши проштовхнути м'яч у сітку воріт севастопольців.

ПФК Севастополь: Сокоренко (Науменко, 32; Литовка, 62), Плешаков, Гудзикевич (Меметов, 69), Култишев, Шишкін (Узбек, 90), Ізвеков (Вишняков, 77), Степанов (Скворцов, 46), Гололобов, Сучу, Ківа (Прокопенко, 70), Жабокрицький.

Цього ж вечора севастопольці вирушили до Нікополя, де продовжать навчально-тренувальний збір, під час якого заплановані ще один контрольний поєдинок. 11 липня суперниками севастопольців будуть футболісти МФК "Миколаїв".

Євген САПОЖНИКОВ.

Друга ліга

ДОПОМОГЛИ В ПІДГОТОВЦІ КОЛЕКТИВУ КАЛИТВИНЦЕВА

Напередодні спарингу, який пройшов у Донецьку на стадіоні "Шахтар", у донеччан "зламався" воротар, отож наставник господарів Ігор Петров попросив свого колегу повернути до лав команди "збірника" Ігоря Левченка. Втім, Юрій Миколайович Калитвинцев вирішив по-іншому, і в воротах донеччан з'явився львів'янин Іван Піцан. А Левченко відіграв один тайм проти своїх одноклубників. Саме неузгодженість дій нового голкіпера із захисниками ледь не призвела до того, що протягом перших п'яти хвилин м'яч як мінімум двічі мав потрапити до воріт номінальних господарів.

Олімпік — збірна України (U-19) — 2:2 (1:2).

Донецьк: Піцан, Саєтов, Чех, Коншин, Змієвський, Хомутов (Головченко, 74), Санжар, Сикульський, Хомченовський, Матяж, Ареф'єв (Тарнов,57). ***Тренер:*** Ігор Петров.

Україна: Левченко (Базилевич, 46), Люлька (Шахов, 77), Парцванія, Кривцов, Кушніров (Бутко,60), Віценець (Чайковський, 58), Петров (Рибалка, 46),Карноза (Гармаш, 46), Єременко (Картушов, 60), Коркишко (Шевчук, 46), Каверін.

Тренер: Юрій Калитвинцев.

Голи: Хомутов (15), Хомченовський (68), Коркишко (27, з пенальті), Віценець (42).

Попередження: Санжар (65), Змієвський (89) — Бутко (80).

Збірники на перших хвилинах мали перевагу передусім у русі, та й бажанні сподобатися своєму тренеру, а потім і глядачам, яких, незважаючи на відсутність будь-якої інформації щодо часу та місця проведення поєдинку, зібралося чимало на колись головному стадіоні області, що потихеньку втрачає свою принадність. І так сталося, що перша ж ліпша контратака "олімпійців" завершилася взяттям воріт. Після комбінації в кілька пасів у центрі поля, пішла скидка м'яча у вільну зону на хід Хомутову (оборонці "молодіжки" втратили позиції, а потім не встигли наздогнати ветерана). Той увірвався у карний майданчик і під кутом точно пробив по воротах. Левченко, хоч і кинувся наперейміз і навіть зачепив "шкіряного", але запобігти взяттю воріт не зміг. Відігралася молодіжка за дванадцять хвилин — у штрафному майданчику збили Карнозу, і Коркишко з 11-метрової позначки влучив у самісінький кут. В цілому, як вже зазначалося, у першій половині "молодіжка" мала перевагу, насамперед, у русі та контролі м'яча. Кілька разів після дальніх пострілів м'яч летів у кількох сантиметрах від стійки воріт. А потім свій фірмовий навіс зробив Каверін із лівого флангу на дальню стійку воріт, який у падінні замкнув Віценець.

По перерві Юрій Калитвинцев замінив воротаря та трьох польових гравців — у середині поля та в нападі. І поперва здалося, що тиск на ворота "Олімпіка" збільшився. А результат на табло — ні. Нагоди відзначитися мали кілька разів Гармаш (один його дальній постріл влучив у поперечину), Шевчук, який, вийшовши сам на сам із голкіпером, із лінії штрафного майданчика не влучив у ворота, Єременко. Інколи у завершальній стадії партнери не розуміли один одного, а часом надмірно зловживали індивідуальними діями. Покарання за розтринькані моменти настало на 68-й хвилині. Хомченовський, отримавши пас від Санжара, пройшов уздовж лінії штрафного майданчика, при цьому пошивши в дурні відразу трьох захисників "синьо-жовтих", і красиво пробив у самісіньку дев'ятку — 2:2.Чи не вперше в матчі трибуни зааплодували.

Хвороба, притаманна будь-якій юніорській команді, — втрата концентрації та розгубленість. Під завісу матчу лише майстерність Базилевича рятувала від потужних точних пострілів Тарнова. Іншого разу Матяж завершував прострiл і влучив у бокову стійку. Тиск на ворота збірників посилювався і, здавалося, що гол має відбутися, але арбітр дав фінальний свисток.

Юрій Калитвинцев, головний тренер збірної України: — Гра була живою, емоційною. В ній були як позитивні для нас моменти, так і не дуже. Будемо розбиратися й працювати. Я вдячний своєму колезі Ігорю Петрову за досить важливий для нас спаринг та цікаву гру.

— Юрію Миколайовичу, а чи не пожалкували ви, що гравець, який входив до списків кандидатів у збірну, врештірешт до неї не потрапив, але такий гол-красень забив?

— Це ж дуже добре, що в нас є така талановита молодь. За Дмитром (Хомченовським) ми стежимо, бажаємо йому успіхів. Є ще збірна гравців старшого віку, є національна команда. І якщо буде прогрес, працюючи над собою, він через кілька років зможе потрапити і до національної збірної. Ворота ж до неї ні для кого не зачинені.

Микола ГИСЬ.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник — Анатолій Коломієць № 19 *Під редагуванням Володимира Баняса*

БІОГРАФІЧНІ ДАНІ ТА СПОРТИВНИЙ ШЛЯХ
НАЙКРАЩИХ ФУТБОЛІСТІВ УКРАЇНИ ДОВОЄННОГО ПЕРІОДУ

Після визначення рейтингу усіх провідних українських футболістів довоєнного періоду ми маємо можливість ознайомити читачів з їхніми основними біографічними даними та шляхом, який вони пройшли на футбольній ниві, й здобутими ними досягненнями на цій дорозі життя. Звичайно, щоб надати цю інформацію про усіх 100 лауреатів, потрібна ціла книга. Але хоча б про перші номери рейтингу ми обов'язково розповімо. І почнемо з перших чотирьох з них:

№1. ***ПРИВАЛОВ Іван Васильович*** — лівий півзахисник, суддя з футболу (зріст 170 см).

Заслужений майстер спорту (5.06.1934 р. — знак №13), суддя всесоюзної категорії (1941 р.), один з найкращих футболістів СРСР 20—30-х років.

Народився 27 лютого (12 березня) 1902 р. в м. Харкові — помер 26 січня 1974 р. в м. Харкові.

У футбол почав грати 1916 р. в Харкові, в клубній команді "Вікторія". В 1920—1923 рр. грав у "Штурмі" Харків, 1924 р. у Клубі фізичної культури при ЦК ВЛКСМ УСРР (КФК) Харків, у 1925—1927 рр. у "Рабісі" Харків, у 1928—1937 рр. у "Динамо" Харків, у 1938—1939 рр. — у "Спартаку" Харків.

У вищому ешелоні чемпіонатів СРСР 1940—1941 рр. провів п'ять матчів.

Був капітаном "Динамо" Харків у 1930—1937 рр.

Входив до складу збірної СРСР у 1924—1933 рр. (зіграв у 50 матчах, забив 1 гол; у тому числі в семи матчах зі збірною Туреччини). Входив до складу збірної Української СРР у 1924—1935 рр. (зіграв у 22 офіційних матчах — рекорд збірної України радянського періоду), збірної Харкова в 1920—1935 рр., збірної ПСТ "Динамо" 1929 і 1933 рр.

У складі збірної УСРР в чемпіонаті СРСР 1924 р. провів два матчі, в чемпіонаті 1928 р. — чотири, в чемпіонаті 1931 р. — один матч. У складі збірної Харкова в чемпіонатах СРСР 1932 р. провів один матч, 1935 р. — п'ять, забив 1 гол. Усього в чемпіонатах СРСР на рівні збірних провів 13 матчів, забив один гол.

Був капітаном збірної Української СРР у 1930—1935 рр.

Учасник першого міжнародного матчу збірної СРСР 1924 р., міжнародних матчів у Німеччині, Австрії, Латвії, Норвегії 1926, 1927 і 1930 рр.

Досягнення: чемпіон СРСР 1924 р., другий призер чемпіонату СРСР (Всесоюзної спартакіади) 1928 р., двічі третій призер чемпіонату СРСР 1931 і 1935 рр., півфіналіст чемпіонату СРСР 1932 р.; семиразовий чемпіон УСРР 1922, 1923, 1924, 1927, 1928, 1932 і 1934 рр., другий призер чемпіонату УСРР 1931 р., третій призер 1935 р.; півфіналіст розиграшу Кубка УСРР 1937 р.; другий призер чемпіонатів ПСТ "Динамо" 1928, 1929 і 1933 рр. Входив до складу збірної СРСР 1924 р., яка була затверджена ВРФК (Всесоюзною радою фізичної культури) при ЦВК СРСР; до "11-ти кращих" 1926 р. за опитуванням "Красного спорта" під №3; до "44-х кращих" 1928 р. журналу "Физкультура и спорт" під №3 та до офіційного списку ВРФК СРСР — "33-х кращих" в СРСР 1933 р. під №1.

З 1978 р. серед клубних команд колективів фізкультури Харківської області розігрується приз пам'яті І.Привалова.

№2. ***ЛЕУТА Станіслав Вікентійович*** — нападник, півзахисник, тренер (зріст 176 см).

Заслужений тренер РРФСР (1965 р.), один з найкращих футболістів СРСР 20-30-х років.

Народився 20 січня (2 лютого) 1903 р. в м. Миколаєві — помер 28 січня 1980 р. в м. Москві.

У футбол почав грати 1917 р. в Миколаєві в клубній команді "Спортинг" (Миколаївський спортивний клуб). У 1919-20 рр. грав у "Спортингу" Миколаїв, 1921 р. — в Русском гимнастическом обществе (РГО) Москва, 1922 р. — в Московском клубе спорта (МКС), у 1923—1925 рр. — в "Красной Пресне" Москва, у 1926—1930 рр. в "Пищевиках" Москва, 1931 р. в "Промкооперации" Москва, у 1932—1933 рр. в "Дукаті" Москва, 1934 р. знову в "Промкооперации" Москва, у 1935—1938 рр. — у "Спартаку" Москва.

У вищому ешелоні чемпіонатів СРСР 1936—1938 рр. провів 33 матчі, забив 3 голи.

Входив до складу збірної СРСР у 1931—1935 рр. (зіграв у 11 матчах, забив 1 гол; у тому числі в семи матчах зі збірною Туреччини, 1 гол). Входив до складу збірної Російської СФРР 1928—1931 рр. (зіграв 5 офіційних матчів), входив до складу збірної Москви у 1927—1935 рр. (зіграв 9 офіційних матчів). У складі збірної РСФРР в чемпіонатах СРСР 1928 і 1931 р. провів по одному матчу. В складі збірної Москви в чемпіонатах СРСР провів: 1932 р. — 2 матчі, 1935 р. — 3 матчі. Усього в чемпіонатах СРСР за збірні провів сім матчів.

Учасник міжнародних матчів збірних у Німеччині, Данії, Австрії тощо, грав у Франції 1926 р.; в міжнародних матчах у складі московського "Спартака" грав із "Жиденіце" Брно (Чехословаччина) 1934 р., Ресінгом" Париж (Франція) 1935 р. і збірною Туреччини 1936 р., збірною Басконії (Іспанія) 1937 р.

Досягнення: шестиразовий чемпіон СРСР 1928, 1931, 1932, 1935, 1936 (осінь) і 1938 рр., другий призер чемпіонатів СРСР 1932 і 1937 рр., третій призер чемпіонату СРСР 1936 р. (весна), володар Кубка СРСР 1938 р., п'ятиразовий переможець "Матчів міст" 1931, 1933, 1934, 1935 і 1936 (умовно) рр., двічі чемпіон РСФРР 1928 і 1931 рр., фіналіст чемпіонату РСФРР 1932 р. Чемпіон Москви 1924 р. (весна), 1927 р. (осінь), 1934 р. (весна). Входив до списків журналу "Фізкультура и спорт" — "33-х кращих" в СРСР 1930р. під №3 та "44-х кращих" 1928 р. під №2.

У 1956—1958 рр. був тренером юнацьких команд "Спартака" Москва, 1959 р. — головним тренером "Спартака" Ульяновськ, 1961 р. "Спартака" Нальчик, 1965 р. (з вересня) та 1967 р. (з липня) — "Спартака" Саранськ тощо.

У 70-ті роки вів значну громадську роботу в Федерації футболу РРФСР.

Нагороджений державною відзнакою — орденом "Знак пошани" (1937 р.).

Учасник громадянської війни (з 15-ти років служив у частинах особливого призначення — ЧОН, а 1920 р. був поранений при штурмі Перекопу). 1942 року невиправдано репресований у справі "московських динамівців", два роки просидів у Луб'янській в'язниці, потім був на засланні ("Востурлаг" — м. Тавра Свердловської обл. та з 1950 р. — у Норильську, де тренував місцеве "Динамо", з 1952 р. на Мідному заводі). Реабілітований 1955 р.

№3. ***ФОМІН Костянтин Васильович*** — лівий захисник (зріст 167 см).

Заслужений майстер спорту СРСР (19.03.1936 р. — знак №28). Один з найкращих футболістів СРСР 20—30-х років. Увійшов до символічної збірної Харкова за 70 років (1978 р.)

Народився 6 (19) грудня 1903 р. в м. Харкові — помер 16 січня 1964 р. в м. Москві.

У футбол почав грати 1915 р. у Харкові в клубі ОЛС (Общество любителей спорта), у 1921—1923 рр. грав у першій команді ОЛС Харків, з липня 1923 р. по 1925 р. — у КФК (Клуб фізичної культури ім. Петровського при ЦК комсомолу УСРР) Харків, у 1925—1926 рр. — в ОРК (Клуб Октябрьской революции) Харків і з 1926 р. по серпень 1928 р. — в "Динамо" Харків, з вересня 1928 р. по червень 1930 р. — у "Динамо" Москва, з липня 1930 р. по 1934 р. — знову в "Динамо" Харків. У 1935—1936 рр. — у "Динамо" Київ. У 1937—1938 рр. у "Локомотиві" Київ.

У вищому ешелоні чемпіонатів СРСР провів усього 18 матчів: за "Локомотив" Київ — 15 матчів і за "Динамо" Київ — 3 матчі.

Був капітаном "Динамо" Харків у 1930—1934 рр. і "Динамо" Київ у 1935—1936 рр.

Входив до складу збірної СРСР у 1924—1935 рр. (зіграв у 25-ти матчах, у тому числі в 9 матчах зі збірною Туреччини). Входив до складу збірної УСРР у 1924—1935 рр. (зіграв 21 офіційний матч). Входив до складу збірної Харкова у 1923—1928 рр. і 1931—1934 рр., збірної Києва в 1935—1936 рр., збірної Москви у 1929—1930 рр., збірної ПСТ "Динамо" (СРСР) у 1928—1929 рр. і 1933 р. Учасник переможних матчів збірних УСРР і Харкова зі збірною Туреччини 1931, 1933 і 1934 рр., тріумфальної поїздки збірної УСРР до Франції в 1935 р. (переможного матчу з "Ред Стар" Париж).

У чемпіонатах СРСР у складі збірної УСРР провів: 1924 р. — 2 матчі та 1928 р. — 4 матчі; в складі збірної Харкова у 1932 р. — один матч, збірної Києва у 1935 р. — п'ять матчів. Усього в чемпіонатах СРСР на рівні збірних провів 12 матчів.

Був капітаном збірної СРСР в одному офіційному й одному неофіційному матчах 1935 р. Був капітаном збірної УСРР у 1926—1935 рр., збірної Харкова в 1926—1928 рр. і 1934 р. і збірної Києва в 1935—1936 рр.

Досягнення: чемпіон СРСР 1924 р., фіналіст чемпіонату СРСР (і Всесоюзної спартакіади) 1928 р. і другий призер чемпіонату СРСР 1936 р. (весна), півфіналіст чемпіонату СРСР 1932 р.; двічі чемпіон УСРР 1923 і 1934 рр., чемпіон Всесоюзного ПСТ "Динамо" 1929 р., другий призер першості ПСТ "Динамо" 1933 р., неодноразовий чемпіон Харкова, чемпіон Москви 1930 р. (осінь). В офіційному списку ВРФК СРСР за 1933 р. — "33-х кращих" був під №1; в списках, складених журналом "Физкультура и спорт" — "44-х кращих" за 1928 р. під №1 і "33-х кращих" за 1930 р. під №2.

Кадровий співробітник НКВС, посідав керівні пости в 30-ті роки. У 1945—1947 рр. служив у Москві, потім очолював ремонтно-будівельну службу московського стадіону "Динамо". У 1957—1959 рр. комендант Центрального стадіону ім. Леніна в Лужниках, у 1959—1964 рр. інспектор-методист цього стадіону.

Учасник громадянської та Великої Вітчизняної воєн (спочатку — піхотний командир, потім, після контузії, начальник відділу контррозвідки (СМЕРШа) в винищувальній авіаційній дивізії Степового фронту). Кавалер орденів Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеню, медалей "За відвагу" та "За взяття Берліна".

Середній з трьох братів Фоміних — відомих харківських футболістів.

№4. ***ФОМІН Володимир Васильович*** — правий центральний півзахисник, тренер (зріст 168 см).

Заслужений майстер спорту (19.03.1936 р. — знак №27), тренер І категорії (25.12.1938 р.), один з найбільш технічних футболістів 20—1930-х років. Увійшов до символічної збірної Харкова за 70 років (1978 р.).

Народився 1902 р. в м. Харкові — загинув 1942 р. в м. Харкові.

У футбол почав грати 1915 р. в Харкові в клубі ОЛС (Общество любителів спорту), у 1921—1923 рр. грав у першій команді ОЛС Харків, з липня 1923 р. по 1925 р. — у КФК (Клуб фізичної культури ім. Петровського при ЦК комсомолу УСРР) Харків, у 1925—1926 рр. в ОРК (Клубе Октябрьской революции) Харків і з 1926 р. по серпень 1935 р. — у "Динамо" Харків.

Входив до складу збірної СРСР у 1925—1929 рр. (зіграв у 17 матчах, забив два голи). Учасник поїздки збірної СРСР до Німеччини, Австрії, Латвії та Угорщини 1926 і 1927 рр. Входив до складу збірної УСРР у 1924—1935 рр. (зіграв 19 офіційних матчів, забив два голи). Входив до складу збірної Харкова в 1923—1935 рр., збірної ПСТ "Динамо" (СРСР) у 1928—1929 рр. Учасник поїздок збірної Харкова до Німеччини 1925 р., учасник матчів збірних Харкова та УСРР зі збірною Туреччини 1931 і 1934 рр., тріумфальної поїздки збірної УСРР до Франції 1935 р.

У чемпіонатах СРСР у складі збірної УСРР провів: 1924 р. — 2 матчі, 1928 р. — 4 матчі, 1931 р. — один матч; у складі збірної Харкова 1935 р. — 5 матчів. Усього в чемпіонатах СРСР на рівні збірних провів 12 матчів.

Був капітаном збірної Харкова у 1925—1935 рр. і "Динамо" Харків у 1928—1936 рр.

Досягнення: чемпіон СРСР 1924 р., фіналіст чемпіонату СРСР (і Всесоюзної спартакіади) 1928 р., двічі третій призер чемпіонату СРСР 1931 і 1935 рр., другий призер чемпіонату ПСТ "Динамо" 1929 р., шестиразовий чемпіон УСРР 1923, 1924, 1927, 1928, 1932 і 1934 рр., третій призер чемпіонату УСРР 1935 р., півфіналіст розиграшу Кубка УСРР 1937 р. У списках журналу "Физкультура и спорт" — "44-х кращих" за 1928 р. був під №3 і "33-х кращих" за 1930 р. під №1. Входив до списку складу збірної СРСР 1924 р., затвердженого ВРФК (Всесоюзною радою фізичної культури) при ЦВК СРСР.

1935 р. був граючим тренером, а у 1936—1937 рр. першим професійним тренером "Динамо" Харків. У лютому 1936 р. організував і був керівником "динамівської" футбольної школи. 1938 р. — головний тренер "Динамо" Київ. Потім з 1939 р. по 1941 р. — знову головний тренер "Динамо" Харків.

Закінчив Українську школу тренерів з футболу при Державному інституті фізичної культури України в Харкові.

Під час Великої Вітчизняної війни був залишений в окупованому Харкові для організації підпільної роботи, але за доносом його арештували і розстріляли фашисти в гестапо весною 1942 р. (за деякими даними, — за переховування єврея).

Старший із трьох братів Фоміних — відомих харківських футболістів.

З 80-х років у Харкові щорічно проводиться турнір на приз В.В.Фоміна.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

ЗБІРНА УКРАЇНИ У ДОВОЄННІ ЧАСИ (1925—1935 рр.)

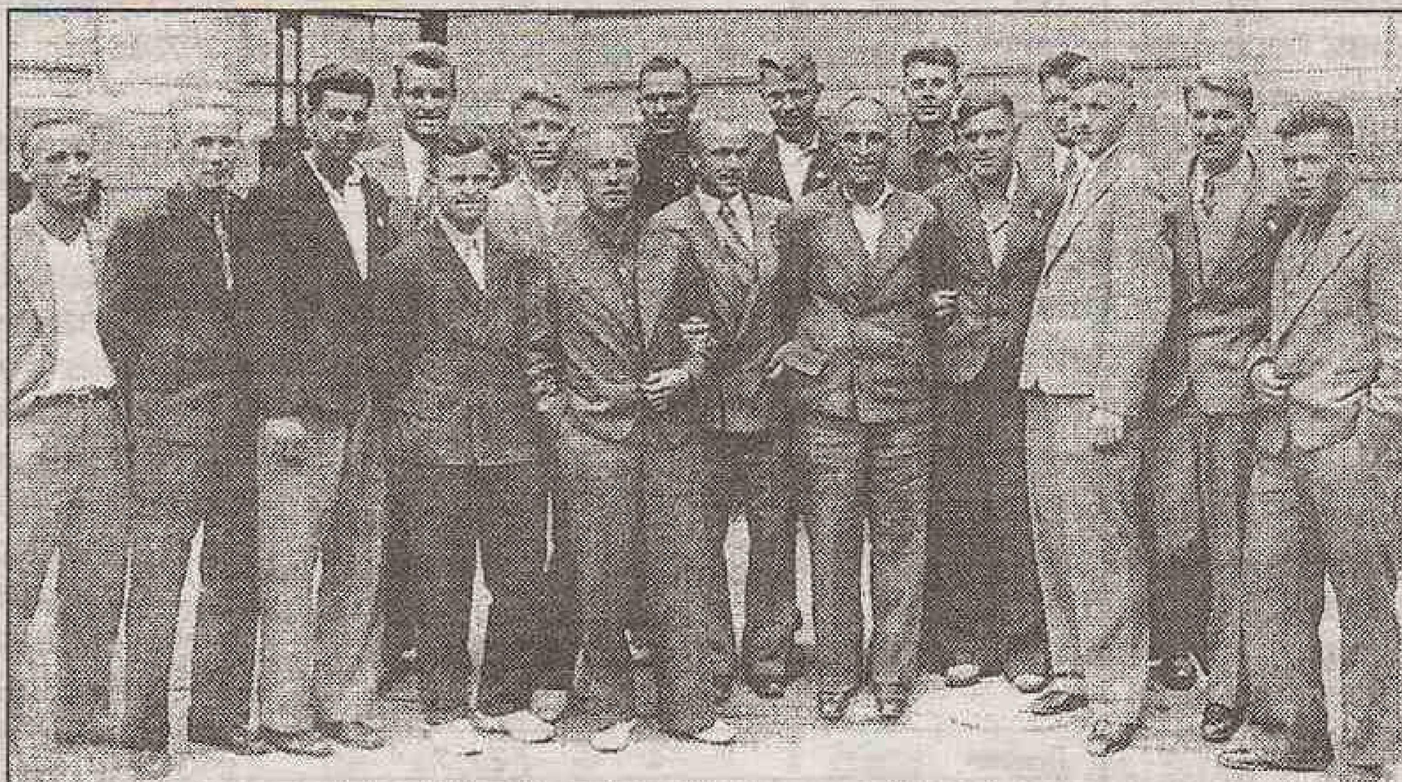
(Продовження. Початок див. "УФ" №№82, 86, 90, 93, 97 за 11, 18, 25.06 і 2, 9.07.2009 р.)

6 серпня 1935 року збірна УСРР на стадіоні "Динамо" в Києві зустрілася зі збірною Одеси. В цьому матчі збірна республіки не без зусиль узяла гору над як завжди непогано граючими одеситами — 7:2. У складі збірної УСРР грали в цьому матчі: Ідзковський — К.Фомін, Кирилов — Тютчев (М.Фомін, 46 хв.), В.Фомін, Гребер — **Корнілов** (Махиня, 46 хв.), Паровишников, Щегоцький, Лайко, Шиловський. Перший гол забив Корнілов, але одесити через три хвилини рахунок зрівняли. Другий гол забив Щегоцький, але знову через п'ять хвилин із штрафного рахунок став нічийним. А от у другому таймі у воротах одесити чомусь замінили Трусевича на Михальченка, і голи в їхні ворота посипалися один за одним. Щоправда, спочатку одесити навіть вийшли вперед (гол зі штрафного забив Ліфшиць), але через п'ять хвилин Лайко зрівняв рахунок, а наступні голи забили вже Лайко, Щегоцький і знову Лайко. Вже за рахунку 5:2 одесити почали грубіянити, й суддя змушений був видалити з поля Орехова й Кравченка. А після цього, на 77-ій хвилині, спочатку ще один гол забив В.Фомін, а наприкінці матчу крапку поставив Паровишников.

Вже 18 серпня було заплановано провести вперше в історії радянського футболу в Києві матч с "буржуазною" командою, одним із найсильніших професійних клубів Європи — чемпіоном Австрії віденським "Рапідом". А позаяк перша збірна України від'їждала до Франції, то з цим клубом повинна була зустрітися друга збірна УСРР. Це настільки відгонило відвертою брехнею, що дивуватися вже більшовикам було просто неможливо. Справжні шанувальники й знавці футболу вже послали владу до всіх чортів і не звертали на всі ці "витівки" уваги. Однак цілком серйозно навіть було затверджено склад цієї збірної УСРР, а саме: воротарі — **Москвін** (Харків), **Кустовський** (Київ) і **Михальченко** (Одеса), трохи пізніше цих двох новеньких воротарів вивели з кандидатів на матч і замінили киянином **Поталовим**; захисники — **Волін** (Одеса), **Місевра** (Харків) і **Клименко** (Київ); півзахисники — **Путистін** (Київ), **Ліфшиць** (Одеса), **Рогозянський** (Харків) і **Привалов** (Харків); нападаючі — **Гончаренко** (Київ), **Гичкін** (Одеса), **Лєсной** (Харків), **Бєлий** (Дніпропетровськ), **Коротких** (Київ), **Корнілов** (Дніпропетровськ) і **Правовєров** (Київ). Ця збірна навіть почала тренуватися й готувалася провести матчі зі збірною Українського военного округу (УВО) 10 серпня, а через день — у Дніпропетровську зі збірною цього міста. Матч з УВО було проведено в Києві. Обидві команди грали страшенно погано, та друга збірна України все ж здобула перемогу — 3:1. У звіті про цей матч в газеті "Комсомолець України" за 11.08.1935 р. відверто писалося: "Для того, щоб грати проти такої висококваліфікованої команди, як "Рапід", що є однією з найкращих професіональних футбольних команд Європи, гравцям другої збірної треба багато тренуватись, особливо хавбекам, які зовсім не зіграні з форвардами".

Другим етапом підготовки другої збірної УСРР були матчі 12 і 14 серпня в Дніпропетровську. В першому матчі зі збірною Дніпропетровська в складі збірної УСРР грали: Москвін — Волін, Клименко — Путистін, Коротких, Привалов — Корнілов, Хейсон, Лесной, Гичкін, Гончаренко. І ця збірна програла більш зіграній команді Дніпропетровська — 0:5 (!!!). У другому матчі з найкращим профспілковим колективом Дніпропетровська — командою заводу ім. Леніна — збірна, зробивши декілька замін, серед яких було й введення до складу нападу киянина Коротких, не змогла виграти й цей матч — 2:4. В складі збірної України у другому матчі грали: **Стеценко** (Харків) — Волін, **Місевра** (Харків) — Путистін, **Андреєв** (Дніпропетровськ), Привалов — Корнілов, Коротких, Лєсной, Гичкін, Гончаренко.

Як і слід було чекати, вже через чотири дні в київській газеті "Більшовик" за 15.08.1935 р., з'явилася маленька інформація про те, що, виявляється, з Відня прийшло повідомлення — команда "Рапід" до СРСР не приїде. І заборонили їй їхати вище керівництво спорту й туризму Австрії, на чолі якого стояв сам віце-канцлер Австрії Штеремберг. Так це справді чи не так — спробуй, перевірити. Та й ніхто перевіряти й не насмілився б. Безумовно, всі одразу зрозуміли, в чому тут справа.

Збірна УСРР зразка 1935 р. у Парижі (зліва направо): В.Фомін, К.Щегоцький, М.Трусевич, М.Махиня, Д.Кирилов, В.Гребер, М.Фомін, П.Паровишников, співробітник консульства, В.Шиловський, К.Фомін, П.Комаров, В.Куликов, П.Лайко, Ф.Тютчев, А.Ідзковський, І.Кузьменко.

Однак саме цього року до українських футболістів все ж таки прийшов неочікуваний величезний успіх (за мірками тих часів). Коли збірній УСРР запропонували взяти участь у показових матчах традиційного в ті часи фестивалю робітничого спорту у Франції, то це нікого не здивувало — явно їхали за карколомними перемогами над скромними робітниками-спортсменами чергової країни Європи. Однак під час турне раптом збірна України блискуче використала винятковий для тих часів шанс отримати міжнародне визнання, але про це — трохи пізніше. Серед ретельно відібраних 15-ти збірників були: 7 динамівців Києва — ***Ідзковський, Свиридовський, К.Фомін, Кузьменко*** (спочатку вибір впав на Тютчева), ***Шиловський, Махиня та Щегоцький***, п'ять динамівців Харкова — ***Кирилов, М.Фомін, В.Фомін, Куликов і Паровишников***, один динамовець Одеси — ***Трусевич*** і 2 динамівця Дніпропетровська — ***Лайко та Гребер*** (за деякими даними друкованих видань, у Францію їздив і киянин ***Комаров***, в усякому випадку, в наведеному фото він присутній. Капітаном збірної УСРР в цьому турне було обрано Костянтина Фоміна. Керівником української спортивної делегації у поїздці до Франції був секретар ЦК ЛКСМУ, голова ВРФК УСРР Сергій Ілліч Андреєв (потрібно віддати належне цій людині — не кожний ризикнув би зробити той крок, який зробив він. До речі й його "не забули" розстріляти через два роки як "ворога народу"). Щоб цілком переконати читача в тому, що матч з професійною командою Франції заздалегідь ніколи не планувався (слава Господу!), слід повідомити, що спочатку передбачалося після Франції збірну України відправити до Іспанії, але плани змінилися.

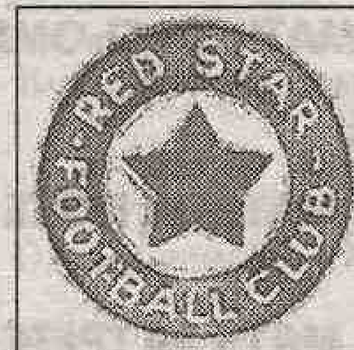
13 серпня збірна УСРР виїхала з Москви до Франції. Усього на полях Франції, а потім і Бельгії, було проведено сім матчів з любительськими командами цих країн, а також Голландії. В усіх цих матчах українські футболісти, звичайно, закономірно отримували перемоги з великим рахунком при загальному співвідношенні м'ячів 88:3 (!). Приголомшливо! Чи не так?

Перші два матчі були не товариськими, а проходили в рамках футбольного турніру антифашистського зльоту, тому й прийнято рахувати їх офіційними матчами збірної УСРР. Спочатку збірна УСРР зустрілася 17 серпня на стадіоні "Першінг" зі збірною робітничою командою Голландії й перемогла з рахунком — 11:0 (перший гол і два останні забив Паровишников, три гола підряд — Щегоцький, два — Лайко, стільки ж — Махиня й один — В.Фомін). Наступного дня в фіналі турніру на стадіоні Мезон-Альфор, у присутності 5000 глядачів, українські футболісти розгромили й робітничу збірну Франції з просто смішним рахунком — 17:1 (перший гол — на рахунку Махині, результат першого тайму — 7:0). На жаль, більш-менш повні склади команд не відомі, тому протоколи матчів складати немає сенсу.

Потім збірну України запросили до одного з робітничих передмість Парижа — Кліші, де 21 серпня вона провела матч з командою місцевого робітничого спортклубу — чемпіоном Парижа серед робітничих команд. Тут результат був трохи скромніший — "лише" 9:0 (перший гол забив Лайко, потім в першому таймі ще два голи — Щегоцький і один Шиловський, а в другому таймі відзначилися Лайко, Щегоцький і Паровишников, які забили п'ять м'ячів). Наступний матч було проведено ще в одному робітничому передмісті Парижа — Іврі, але цього разу результат матчу був вже не таким скромним — 16:0.

Тільки один матч був проведений за межами Парижа, в м. Леможі, 23 серпня — з робітниками фарфоро-фаянсового заводу, і результат його стандартний — 15:0. Коли гравці збірної України прибули до Парижа 26 серпня, вони вже знали, що поїздку до Іспанії відмінили. Та раптом паризькі газети підказали керівництву української делегації ідею спробувати зіграти збірній УСРР з одним із професійних клубів Франції. І виклик збірної України був прийнятий середнячком вищого ешелону Франції (Ліги Франції) — "Ред-стар олімпік" Париж, який у минулому сезоні 1934/35 рр. вперше грав у Лізі й зайняв 12 місце серед 16 команд Ліги (те, що радянські друковані видання протягом понад 50 років писали, що це була одна з найсильніших команд Франції, а деякі конкретно вказували, що це була третя за силою команда — звісно пропагандистська брехня. Цей клуб в своїй історії вище дев'ятого місця в професійній Лізі не піднімався). Але це був професійний клуб вищого ешелону та й ще такої країни, як Франція, тому й зменшувати його сили теж недоцільно й несправедливо.

Ця історична зустріч відбулася 29 серпня 1935 року. В ній взяли участь: кияни — К.Фомін, Шиловський, Щегоцький і Махиня, харків'яни — Кирилов, В.Фомін, М.Фомін і Паровишников, дніпропетровці — Лайко та Гребер і одесит — Трусевич. Так добре, як у цьому матчі, українці до цього ніде й ніколи не грали. Вони творили чудеса. Велике бажання перемогти привело до сенсації — 6:1 на користь збірної УСРР (Шиловський забив 3 голи, Паровишников — 2 і Щегоцький — 1). Було б несправедливо не привести протокол цього легендарного і в повній, безперечно, мірі офіційного матчу як збірної УСРР, так і в історії українського футболу:

Цей результат мав надзвичайний резонанс у європейській пресі. Багато газет і журналів із захопленням писали про гру українських футболістів. Наведемо деякі з них:

"Фігаро" (Франція): "Було б несправедливо не визнати, що радянський футбол, до цього зовсім не відомий у Франції, зробив блискучий виступ. Говорять, що українці не найкраща команда в Радянському Союзі. Однак те, що ми бачили, дає нам можливість цілком оцінити радянський футбол. Він може суперничати з найкращими європейськими командами.

Радянські футболісти спритні, рішучі, швидкі, крім того, мають якості атлетизму. Щоб доповнити ці фізичні якості, потрібно сказати, що вони мають яскраво виявлене почуття тактики й чудової техніки. Рідко нам доводилося бачить, щоб 11 футболістів грали так згуртовано, контролювали м'яч з такою впевненістю, діяли з такою енергією і поривом".

"Дейлі джеральд" (Англія): "Вперше радянські футболісти мали можливість показати свої справжні сили в змаганні з першокласними європейськими гравцями. Радянські футболісти довели, що їм немає чого вчитися в цих гравців".

До речі, після матчу з "Ред-стар олімпік" декілька найсильніших професійних клубів Франції, в тому числі й відомий паризький "Ресінг", запропонували провести збірній УСРР матчі ще й з ними, але українські футболісти вимушені були через втому відмовитися від цих матчів. А от футбольний клуб "Ресінг" було навіть запрошено до СРСР. Він дав згоду на це, але тільки наступного року.

А збірна України відбула з Франції до Бельгії, де в Брюсселі 31 серпня очікувано перемогла робітничу збірну Бельгії — 12:1 (цей товариській матч теж потрібно, вочевидь, вважати офіційним, бо він проводився зі збірною країни, хоча й робітничою, любительською; на жаль, і щодо цього матчу відсутня будь-яка інформація про склади команд), а потім у Льєжі — й команду робітничого клубу цього міста — вже 8:1 (відчувалася, звичайно, втома).

Наведемо перелік усіх матчів збірної УСРР у цьому турне та їх результати (виділені матчі, які поки що умовно вирішено вважати офіційними):

1. 17.08.1935. Париж. Збірна робітничих клубів Голландії — Збірна УСРР 0:11.

2. 18.08.1935. Париж. Збірна робітничих клубів Франції (Парижа) — Збірна УСРР 1:17.

3. 21.08.1935 Кліші (р-н Парижа). Робітничий клуб м. Кліші (Франція) — Збірна УСРР 0:9.

4. 23.08.1935 Іврі (р-н Парижа). Робітничий клуб м. Іврі (Франція) — Збірна УСРР 0:16.

5. 25.08.1935 Лімож. Збірна робітничих клубів м. Ліможа (Франція) — Збірна УСРР 0:15.

6. 29.08.1935 Париж. "Ред-стар олімпік" Париж (Франція) — Збірна УСРР 1:6.

7. 31.08.1935 Брюссель. Збірна робітничих клубів Бельгії (Брюссель) — Збірна УСРР 1:12.

8. 1.09.1935 Льєж. Робітничий клуб м. Льєжа (Бельгія) — Збірна УСРР 1:8.

До Москви українські футболісти прибули 4 вересня, а 6 вересня приїхали до Києва. На батьківщині гравців збірної УСРР вшанували як героїв, нітрохи не гірше, ніж "челюскінців" роком раніше, які просиділи на кризі в Північному Льодовитому океані майже два місяці й не впали в розпач від такого випробування. На кожній залізничній станції, де поїзд робив зупинки, українських футболістів зустрічали тисячі робітників і селян з прапорами й під революційні марші. У Києві величезна кількість мешканців столиці УСРР, дві тисячі фізкультурників, тисячі робітників заводів Києва, громадські й політичні діячі на чолі з головою міського парткому та Київської міської Ради фізкультури Саповим прибули на вокзал. Героїв винесли на руках з вагона, посадили в прикрашені квітами автомобілі й повезли на стадіон "Динамо", де при заповнених вщерть трибунах (в цей час проводилося яскраве спортивне свято залізничників столиці України) вони пройшли через футбольне поле до урядової трибуни й відрапортували (капітан команди К.Фомін) членам ЦК партії більшовиків і уряду УСРР. Після чого їхні представники були запрошені до урядової ложі. А ввечері відбулася зустріч команди з динамівцями й представниками фізкультурної громадськості Києва.

ПРОТОКОЛ МАТЧУ

"Ред-стар олімпік" Париж (Франція) – **Збірна УСРР** 1:6 (0:4)

29 серпня. м. Париж (Франція). Товариський міжнародний матч. Близько 25 000 гляд.

"Ред-стар"(зелені футболки): Антуар, Кірілоез... (у другому таймі проведено три заміни, в тому числі й воротаря).

УСРР (червоні футболки***): Трусевич - К.Фомін (к), Кирилов – Гребер, В.Фомін, М.Фомін – Шиловський, Лайко, Щегоцький, Паровишников, Махиня.***

Голи: 0:1 – ***Паровишников*** (10 хв.), 0:2 – ***Паровишников*** (12 хв.), 0:3 – ***Щегоцький*** (25 хв.), 0:4 – ***Шиловський*** (35 хв.), 0:5 – ***Шиловський*** (57 хв.), 0:6 – ***Шиловський*** (82 хв.), 1:6 – французький гравець (84 хв.).

Збірна УСРР у матчі з "Ред-старом" Париж (Франція) 1935 р. (зліва направо): Д.Кирилов, В.Фомін, М.Фомін, П.Паровишников, В.Гребер, К.Щегоцький, М.Махиня, В.Шиловський, П.Лайко, М.Трусевич, К.Фомін.

U-14.

САКИ

Група А
1-й тур. 23 червня
Чорноморець — Динамо — 0:1
Шахтар — Волинь — 2:1
2-й тур. 24 червня
Динамо — Волинь — 5:0
Чорноморець — Шахтар — 1:2
3-й тур. 26 червня
Шахтар — Динамо — 2:2
Волинь — Чорноморець — 1:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
Динамо	3	2	1	0	8-2	7
Шахтар	3	2	1	0	6-4	7
Волинь	3	1	0	2	2-7	3
Чорноморець	3	0	0	3	1-4	0

Група В
1-й тур. 23 червня
РВУФК — BRW-BIK — 1:2
Моноліт — Металіст — 4:1
2-й тур. 24 червня
BRW-BIK — Металіст — 0:0
РВУФК — Моноліт — 2:1
3-й тур. 26 червня
Моноліт — BRW-BIK — 0:1
Металіст — РВУФК — 2:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
BRW-BIK	3	2	1	0	3-1	7
Металіст	3	1	1	1	3-4	4
РВУФК	3	1	0	2	3-5	3
Моноліт	3	1	0	2	5-4	3

У групі А інтрига у визначенні фіналіста зберігалася до останнього туру. Лідери турніру — столичне "Динамо" та донецький "Шахтар" — в очному поєдинку змагалися за право зіграти у матчі за "золото" першості. Динамівців, які мали перевагу над донеччанами за рахунок кращої різниці забитих та пропущених голів, у цьому матчі задовольняла й нічия, а ось "Шахтар" мав лише перемагати. Саме з цієї причини активніше зустріч розпочали саме гірники, але не впорались із контратакою суперників і отримали м'яч у власні ворота. Такий перебіг подій не засмутив юних вихованців Академії "Шахтаря", і через деякий час вони встановили рівновагу. Проте чергові вдалі дії атакуючої ланки "Динамо" знову призвели до взяття воріт представників Донбасу, які, у свою чергу, до закінчення основного часу поєдинку знайшли в собі сили відігравти пропущений гол.

Отже, нічия забезпечила киянам перше місце в групі та путівку до фіналу, де їх чекає зустріч із BRW-BIK з Володимир-Волинського, який у заключному турі виявився сильнішим за іллічівський "Моноліт". А ось гірники помагаються за "бронзу" з харківським "Металістом", який завдяки перемозі над столичним РВУФК, посів другу сходинку групи В.

МАТЧ ЗА СЬОМЕ МІСЦЕ
Чорноморець — Моноліт — 0:0 (по пенальті — 2:0)

МАТЧ ЗА П'ЯТЕ МІСЦЕ
РВУФК — Волинь — 2:0

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ
Шахтар — Металіст — 0:1

У матчі за бронзові нагороди зустрічалися юні вихованці донецького "Шахтаря" та "Металіста". На початку гри ініціатива переходила від одного колективу до іншого, але розпорядитися нею краще змогли харків'яни — Артем Радченко скористався своїм шансом та завершив зусилля партнерів влучним ударом повз голкіпера гірників. Цей м'яч став єдиним у зустрічі, а відтак приніс "Металісту" бронзові нагороди першості.

ФІНАЛ
Динамо — BRW-BIK — 2:0

У матчі за перше місце зійшлися київське "Динамо" та BRW-BIK з Володимир-Волинського, котрі завершили змагання в своїх групах на горішніх щаблях таблиць. Однак у фіналі боротьби, як такої, не вийшло. Юні динамівці протягом майже всієї зустрічі володіли перевагою, яку, зусиллями Романа Шпиця, втілили у гол на 20-й хвилині. А за шість хвилин кияни відзначилися ще раз. Переможну крапку у матчі поставив найкращий гравець фінальної стадії змагань Сергій Каретник.

ПІДСУМКОВА КЛАСИФІКАЦІЯ
1. "Динамо" (Київ)
2. BRW-BIK (Володимир-Волинський)
3. "Металіст" (Харків)
4. "Шахтар" (Донецьк)
5. РВУФК (Київ)
6. "Волинь" (Луцьк)
7. "Чорноморець" (Одеса)
8. "Моноліт" (Іллічівськ)

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАГОРОДИ

Найкращий голкіпер турніру — Олексій Клепко ("Металіст").

Найкращий захисник — Роман Лазарович (BRW-BIK).

Найкращий півзахисник — Микита Адаменко ("Шахтар").

Найкращий нападаючий — Артем Радченко ("Металіст").

Найкращий гравець фінального турніру — Сергій Каретник ("Динамо").

U-15.

САКИ

Група А
1-й тур. 30 червня
РВУФК — УФК — 0:0
Моноліт — Шахтар — 0:2
2-й тур. 1 липня
УФК — Шахтар — 1:2
РВУФК — Моноліт — 0:0
3-й тур. 3 липня
Моноліт — УФК — 0:1
Шахтар — РВУФК — 3:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
Шахтар	3	3	0	0	7-1	9
УФК	3	1	1	1	2-2	4
РВУФК	3	0	2	1	0-3	2
Моноліт	3	0	1	2	0-3	1

Група В
1-й тур. 30 червня
Карпати — ДЮСШ-11 — 0:0
Динамо — Металіст — 4:1
2-й тур. 1 липня
ДЮСШ-11 — Металіст — 3:1
Карпати — Динамо — 0:2
3-й тур. 3 липня
Динамо — ДЮСШ-11 — 1:1
Металіст — Карпати — 0:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
Динамо	3	2	1	0	7-2	7
ДЮСШ-11	3	1	2	0	4-2	5
Карпати	3	1	1	1	1-2	4
Металіст	3	0	0	3	2-8	0

У групі А, завдяки двом стартовим перемогам, донецький "Шахтар" достроково заброньовав за собою путівку до фіналу турніру, але у заключному турі вихованці Академії гірників не збавили обертів і розгромили столичний РВУФК — 3:0. А ось львівський УФК виявився сильнішим за іллічівський "Моноліт" — 1:0. Здобуті три очки дозволили представникам міста Лева обійти в турнірній таблиці вихованців Республіканського училища та посісти друге місце, яке дало можливість посперечатися за бронзові нагороди першості.

У квартеті В доля путівки до фіналу визначалася у протистоянні київського "Динамо" та одеської ДЮСШ-11. Столичний колектив у цьому матчі влаштовувала й нічия, а ось команда з берегів Чорного моря мала лише перемагати, але їй це не вдалося — поєдинок завершився з рахунком 1:1.

МАТЧ ЗА СЬОМЕ МІСЦЕ
Металіст — Моноліт — 3:2.

МАТЧ ЗА П'ЯТЕ МІСЦЕ
Карпати — РВУФК — 1:1 (по пенальті — 7:6).

Доля п'ятого місця вирішувалася в серії післяматчевих пенальті. Основний час у протистоянні між РВУФК із Києва та "Карпатами" приніс нічию — 1:1. А у серії одинадцятиметрових ударів влучнішими виявилися львів'яни — 7:6.

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ
УФК — ДЮСШ-11 — 1:0

У матчі за бронзові нагороди зустрічалися львівське УФК та одеська ДЮСШ-11. Як і у фіналі, долю поєдинку вирішив єдиний гол, який у другому таймі на свій рахунок записав гравець представників міста Лева — Вадим Страшкевич.

ФІНАЛ
Динамо — Шахтар — 1:0

У матчі за перше місце зійшлися давні суперники — київське "Динамо" та донецький "Шахтар", котрі завершили змагання в своїх групах на горішніх щаблях таблиць. Однак у фіналі боротьби не вийшло. Юні динамівці, витримавши стартовий натиск гірників, перехопили ініціативу та протягом майже всієї зустрічі володіли перевагою, яку, зусиллями Алхідіна Ісраїлова, втілили у гол на 48-й хвилині. Пропустивши м'яч, гірники намагалися зрівняти рахунок, але вдалі дії захисників суперника зводили нанівець зусилля підопічних Анатолія Скирчука. Лише на останніх хвилинах основного часу динамівці загубили у власному штрафному майданчику гравця "Шахтаря", але той не влучив у майже пусті ворота.

ПІДСУМКОВА КЛАСИФІКАЦІЯ
1. "Динамо" (Київ)
2. "Шахтар" (Донецьк)
3. УФК (Львів)
4. ДЮСШ-11 (Одеса)
5. "Карпати" (Львів)
6. РВУФК (Київ)
7. "Металіст" (Харків)
8. "Моноліт" (Іллічівськ)

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАГОРОДИ

Найкращий голкіпер турніру — Георгій Бущан (ДЮСШ-11).

Найкращий захисник — Андрій Савченко (УФК).

Найкращий півзахисник — Владлен Юрченко ("Шахтар").

Найкращий нападаючий — Константан Злепко (ДЮСШ-11).

Найкращий гравець фінального турніру — Алхідін Ісраїлов ("Динамо").

U-16

НІКОПОЛЬ

Група А
1-й тур. 21 червня
Дніпро — BRW-BIK — 1:0
РВУФК — ДЮСШ-11 — 3:1
2-й тур. 22 червня
BRW-BIK — ДЮСШ-11 — 0:2
Дніпро — РВУФК — 0:1
3-й тур. 24 червня
РВУФК — BRW-BIK — 2:1
ДЮСШ-11 — Дніпро — 1:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
РВУФК	3	3	0	0	6-2	9
ДЮСШ-11	3	1	1	1	3-3	4
Дніпро	3	1	1	1	2-2	4
BRW-BIK	3	0	0	3	1-5	0

ГРУПА В
1-й тур. 21 червня
Карпати — Шахтар — 0:4
Моноліт — Динамо — 0:3
2-й тур. 22 червня
Шахтар — Динамо — 1:1
Карпати — Моноліт — 5:2
3-й тур. 24 червня
Динамо — Карпати — 2:1
Моноліт — Шахтар — 6:4

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
Динамо	3	2	1	0	6-2	7
Шахтар	3	1	1	1	9-7	4
Карпати	3	1	0	2	6-8	3
Моноліт	3	1	0	2	8-12	3

У групі А на чолі турнірної таблиці фінішував київський РВУФК, який, після перемоги з рахунком 2:1 над BRW-BIK з Володимир-Волинського, став єдиною командою, що під час групового турніру не втратила жодного очка. Другу путівку до півфіналу виборов колектив ДЮСШ-11, який набрав рівну кількість очок із "Дніпром", але випередив дніпропетровців за додатковим показником (більше забитих голів).

Дует від групи В склали столичне "Динамо" та донецький "Шахтар". У заключному турі гірники досить несподівано зазнали поразки від іллічівського "Моноліта" — 4:6, але перемога динамівців над львівськими "Карпатами" — 2:1 — дозволила донеччанам фінішувати на другій сходинці турнірної таблиці, що гарантувало їм продовження боротьби за "золото" першості.

ПІВФІНАЛИ
Динамо — ДЮСШ-11 — 1:1, по пенальті — 6:7
РВУФК — Шахтар — 1:1, по пенальті — 3:4

МАТЧ ЗА СЬОМЕ МІСЦЕ
BRW-BIK — Моноліт — 1:3

МАТЧ ЗА П'ЯТЕ МІСЦЕ
Дніпро — Карпати — 0:1

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ
РВУФК — Динамо — 0:0 (по пенальті — 4:3)

Суперники провели два різні тайми: якщо в першому динамівці діяли добре і мали не одну можливість відкрити рахунок, то після перерви можна вважати великим успіхом те, що вони не "отримали" гол у свої ворота. Тож нульова нічия — результат цілком закономірний. А ось у серії 11-метрових героєм став найкращий голкіпер фінальних змагань Владислав Леванідов, який парирував вирішальний удар динамівця — 4:3 на користь РВУФК.

ФІНАЛ
Шахтар — ДЮСШ-11 — 3:0.

Незважаючи на відсутність у стартовому складі гравців "основи" Іллі Глушицького та Сергія Вакуленко, які пропускали зустріч через перебір жовтих карток, матч активніше розпочали гірники. Підопічні Сергія Ковальова раз по раз примушували оборону суперника нервувати і помилятися. Як наслідок — "Шахтар" відкрив рахунок завдяки влучному удару Леоніда Акуленіна. Проте збільшити свою перевагу до перерви їм не вдалося. Друга половина зустрічі розпочалася з наступу одеситів, проте їхнє домінування на полі тривало недовго. Оговтавшись від стартового натиску суперника, донеччани поступово взяли гру під свій контроль та забили ще два голи. Спочатку знову відзначився Акулінін, а фінальну крапку в розгромі представників Південної Пальміри з одинадцятиметрової позначки поставив Іван Цюпа.

ПІДСУМКОВА КЛАСИФІКАЦІЯ
1. "Шахтар" (Донецьк)
2. ДЮСШ-11 (Одеса)
3. РВУФК (Київ)
4. "Динамо" (Київ)
5. "Карпати" (Львів)
6. "Дніпро" (Дніпропетровськ)
7. "Моноліт" (Іллічівськ)
8. BRW-BIK (Володимир-Волинський)

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАГОРОДИ

Найкращий голкіпер турніру — Владислав Леванідов (РВУФК).

Найкращий захисник — Антон Братков ("Динамо").

Найкращий півзахисник — В'ячеслав Чурко ("Шахтар").

Найкращий нападаючий — Артур Загорулько (ДЮСШ-11).

Найкращий гравець фінального турніру — Іван Луканюк ("Шахтар").

Новини

РОСІЯ

Московський "**СПАРТАК**" посилився бразильським півзахисником ***Ібсоном***. За неофіційними даними, футболіст "Порту", що останні два роки виступав на правах оренди за "Фламенго", уклав з "червоно-білими" контракт на чотири роки.

Ще один московський бразилець.

Ібсон Баррету да Силва виступає на позиції центрального або правого хавбека. Професійну кар'єру він починав у 2003 році в "Фламенго" з Ріо-де-Жанейро. У 2005-му Ібсон перебрався до Європи — в "Порту", але не виправдав надій. Провівши за два роки в чемпіонаті Португалії 46 матчів і забивши два голи, повернувся в "Фламенго" на правах оренди. Влітку 2008-го її термін був продовжений на сезон. Ібсон — дворазовий чемпіон, володар Кубка і Суперкубка Португалії, найкращий правий півзахисник чемпіонату Бразилії-2007. За інформацією португальської газети "O Jogo", сума операції між "Спартаком" і "Порту" склала п'ять мільйонів євро. Як пише видання, 25-річний хавбек хотів залишитися в "Фламенго", але клуб не зміг його викупити, і португальці виставили футболіста на продаж. Пропозиція москвичів виявилася найпринаднішою.

Американець в Італії.

Аргентинський оборонець московського "**СПАРТАКА**" ***Клементе Родригес*** має намір розірвати контракт із "червоно-білими" і повернутися на батьківщину. Контракт Родригеса зі "Спартаком" закінчується в кінці року, проте аргентинець хоче залишити Росію вже зараз. На оборонця, що був відсутній в заявці "Спартака" в суботньому матчі з "Ростовом", претендують аргентинські "Сан-Лоренцо" і "Бока Хуніорс".

Воротар ярославського "Шинника" і кандидат у молодіжну збірну Росії ***Сергій Песьяков*** продовжить кар'єру в московському "**СПАРТАКУ**". Команди домовилися про суму трансферу голкіпера, проте поки не оприлюднюють фінансову складову операції. Після закінчення минулого сезону Сергій Песьяков продовжив контракт з ярославським клубом до 2012 року. Проте скрутне фінансове становище "Шинника" й існуючі борги команди примусили керівництво клубу погодитися на переговори з московським "Спартаком" про продаж перспективного голкіпера.

"**ЗЕНІТ**" офіційно підтвердив передачу на правах оренди французькому "Монако" свого захисника ***Себастьяна Пюйгреньє***. Термін оренди розрахований на один рік. При цьому в контракті є пункт, згідно якому французький клуб може викупити всі права на футболіста. "Зеніт" може купити в бельгійського "Гента" форварда з Коста-Ріки ***Брайана Руїса***. Нападником також цікавіться голландський "Твенте", але російський клуб запропонував за гравця більше грошей.

"Ми отримали від "Зеніта" пропозицію, яка зацікавила нас більше, ніж пропозиція "Твене", — сказав представник бельгійського клубу. Сам футболіст не приховує свого бажання залишити Бельгію.

"Звичайно, "Зеніт" мене зацікавив. Але є ще декілька клубів — "Твенте", кілька команд з Франції. Це добре, в Бельгії я залишатися не маю наміру", — заявив Руїс. Нагадаємо, що "Гент" добре знайомий "Зеніту", саме в цього клубу був свого часу куплений Ніколас Ломбертс.

"**РОСТОВ**" укріпив атаку нападником з "Крильєв Совєтов". 20-річний ***Олександр Салугін***, права на якого належать "самаритянам", перебирається з берегів Волги на береги Дону до кінця сезону. У поточному чемпіонаті форвард, що раніше виступав за ЦСКА і молодіжну збірну Росії, не грав за клуб Самари жодної хвилини. У "Ростові" ж вважають, що Салугін, який провів із командою недавній збір в австрійському Штегерсбахе, здатний їм допомогти.

Оборонець "**КУБАНІ**" ***Сретен Сретенович*** продовжить кар'єру в Польщі. 24-річний футболіст, що взяв участь тільки в трьох матчах чемпіонату Росії-2009, відданий в оренду "Заглембе" з Любліна, у складі якого він виступав в сезоні-2007/08. В умови договору включений пункт, згідно якого польський клуб, що навесні повернувся у вищий дивізіон, має право першочергового викупу сербського легіонера.

На батька нападника збірної Нігерії і московського "**ЛОКОМОТИВА**" ***Пітера Одемвінджи*** було здійснено озброєний напад. Минулого вівторка в нігерійському місті Бенін-Сіті, коли Пітер Одемвінджи-старший їхав додому, його машину обстріляла зі стрілецької зброї група людей. Один з членів сім'ї, Дональд Одемвінджи, розповів, що хоча батьку футболіста пощастило і він залишився неушкодженим, але сім'я украй стурбована і вважає це навмисним замахом.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ФРАНЦІЯ

"**МАРСЕЛЬ**" продовжив шукати варіанти для посилення перед стартом в Лізі чемпіонів. Черговим новачком клубу з Лазурного Берега став 23-річний опорний півзахисник "Ренна" ***Стефан Мбіа***, за якого було заплачено 12 мільйонів євро.

У понеділок уранці після медичного обстеження футболіст збірної Камеруну, який може грати в центрі або на правому фланзі середньої лінії, підписав з "Марселем" контракт строком на чотири роки. Однією з головних причин, чому Мбіа вирішив не відповідати згодою на пропозиції з Англії і залишитися у Франції, стала перспектива попрацювати з Дідьє Дешамом. Європейський етап кар'єри для камерунця розпочався в "Ренні", куди він перебрався в 2004 році зі спортивної академії Каджі. Відтоді Мбіа провів за французький клуб 131 матч і допоміг йому в минулій кампанії дістатися до фіналу Кубка Франції. Мбіа став п'ятим новачком "Марселя" в це міжсезоння. Крім нього, ряди клубу поповнили Лучо Гонсалес, Едуард Сіссе, Сулейман Діавара і Чарлі Фомен. Очікується, що незабаром шостим придбанням марсельців стане 34-річний лівий захисник "Ніцци" Сіріл Роль, який боротиметься за місце в "основі" з Тайе Тайво. Боротьбу в Лізі чемпіонів срібний призер торішнього чемпіонату Франції почне з групового етапу.

Півзахисник "Лілля" ***Мішель Бастос*** таки перебрався до "**ЛІОНА**". "Була досягнута угода між "Ліоном", "Ліллем" і гравцем, — повідомляє генеральний директор "Ліона" Маріно Факіолі. — Залишився тільки формальності, які днями врегулюють". У четвер Бастос повинен був офіційно представлений як гравець "Ліона". Сума трансферу поки не розголошується, проте відомо, що контракт буде підписаний на чотири роки. "Це дійсно те, що я хотів. Я сказав це своїм менеджерам, а потім просто чекав рішення всіх сторін", — говорить сам гравець.

"**СОШО**" поповнився гравцем атаки. Після відходу в ПСЖ лідера передньої лінії Мевлюта Ердінга, "Сошо" почав шукати заміну одному з своїх лідерів, і, очевидно, вже знайшов. Це 23-річний американець ***Чарлі Девіс***. У минулому сезоні північноамериканець захищав кольори шведського клубу "Хаммарбю". Нещодавно Девіс чудово себе проявив на Кубку конфедерацій, де був основним форвардом команди Боба Бредлі.

"**ГРЕНОБЛЬ**" підписав контракт з 22-річним футболістом загребського "Динамо" ***Йосипом Тадичем***. Форвард не входив у плани наставника клубу із столиці Хорватії, а тому керівництво "Динамо" прийняло рішення продати Тадича. Екс-нападник "Байєра" проведе у Франції чотири сезони, згідно нового контракту.

Макелеле продовжив контракт з **ПСЖ**. Віковий центральний півоборонець вирішив ще трохи пограти в футбол. Клод продовжив свій контракт з паризьким клубом до середини 2010 року. "Ще в кінці минулого сезону я вирішив пограти мінімум рік. Я щасливий тут, а тому із задоволенням продовжив угоду", — говорить 36-річний півзахисник.

Колишній захисник "Локомотива" ***Емір Спахич*** перейшов у "**МОНПЕЛЬЄ**". Футболіст підписав з французьким клубом однорічний контракт, повідомляє офіційний сайт команди. Нагадаємо, що футболіст залишив лави "залізничників" через те, що клуб підозрював його в здачі ігор.

"Марсель" підписав Мбіа.

ІТАЛІЯ

"**МІЛАН**" поповнив склад американським захисником ***Огучі Оньєву***, котрий раніше виступав за бельгійський "Стандард". Контракт із гравцем, що перейшов в розташування "червоно-чорних" на правах вільного агента, розрахований на три роки. Оньєву був однією з головних дійових осіб збірної США на недавньому Кубку конфедерацій в ПАР, де американці посіли друге місце. Всього на рахунку 27-річного оборонця 46 матчів за національну команду. Колишній гравець "Меца" і "Ньюкасла" перейшов до "Стандарду" в 2004 році і провів 139 матчів в першості Бельгії. Нагадаємо, що "Мілан" повертається в груповий етап Ліги чемпіонів УЄФА після річної перерви.

Паласіо в "Дженоа".

Аргентинський нападник ***Родриго Паласіо*** підпише контракт із "**ДЖЕНОА**". Розмови про те, що бомбардир "Бока Хуніорс" опиниться в Старому Світі, ходили, напевно, останні три роки. "Мілан", "Арсенал", "Барселона"... Але все виявилося набагато скромнішим — за три мільйони євро аргентинець перейшов в ряди генуезьких "грифонів". Як повідомляє "Corriere dello Sport", 27-річний Паласіо може стати не останнім гравцем "Боки", який перейшов до "Дженоа". Переговори щодо Себастьяна Баттальї все ще тривають. Цікаво, що, продавши в "Інтер" свого найкращого нападника Дієго Міліто, "Дженоа" взяла відразу двох досить відомих атакуючих футболістів — Серджіо Флоккарі й Паласіо.

Нарешті отримала офіційне підтвердження операція між "**ЮВЕНТУСОМ**" і "Фіорентиною" по ***Феліпе Мело***. Днями Мело повернувся з відпустки з Бразилії до Італії, а саме — до Турина. Вчора він пройшов перший етап медичного огляду, а сьогодні повинен закінчити медобстеження, після чого буде офіційно представлений як гравець "Старої синьйори". Тренуватися з новим колективом бразилець почне з наступного понеділка.

"**АТАЛАНТА**" підсилилася двома хавбеками. Клуб із Бергамо оголосив про придбання двох футболістів. Першим новачком став форвард "Лечче", 30-річний ***Фабіо Казерта***, який підписав з "Аталантою" трирічний контракт. А другим придбаним хавбеком виявився парагваєць ***Едгар Баррето***. Умови переходу 24-річного хавбека не розголошуються.

Михайло РЄЗНІК.

СКАНВОРД № 259. «ГЕРБИ КОМАНД ІТАЛІЇ»

Фото 1
Фото 2
Франц. клуб
Команда з Сербії
Гравець зб.Італії на ЧС-1994
Бек "Терека"
Фото 3
"... Ман"
Фото 4
... Чжун Хван
... Адвокат
ЧЄ-2008
Фото 5
Володар Золотого М'яча - 1995
Кім ... Ян
Фото 6
... де Гуй
Фото 7
Фото 8
Фото 9
Екс-бек "Шахтаря"
Нім. клуб
Екс-капітан "Сталі"
Іспан. клуб Сегунди
Кіпер "Вільяреала"
Порядок
Колектив
Команда з Мексики
Тедеско, Кьяр
Фото 10
Винахідник єврокубків
Фото 11
Оборонець "Удінезе"
Фото 12
Конкурент "Палермо"
Італ. клуб
Фото 13

Фото 1, Фото 2, Фото 3, Фото 4, Фото 5, Фото 6, Фото 7, Фото 8, Фото 9, Фото 10, Фото 11, Фото 12, Фото 13

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

ІЗ МАНЧЕСТЕРА В МАНЧЕСТЕР

Аргентинський нападник Карлос Тевес офіційно став гравцем "Манчестер Сіті". Після успішного проходження медичних тестів 25-річний футболіст, що останні два сезони провів в оренді в "Манчестер Юнайтеді", підписав з "городянами" контракт на п'ять років. У середу аргентинець разом зі своїми новими партнерами вирушив у передсезонне триматчеве турне в ПАР.

Після переходу Тевес розкритикував наставника свого колишнього клубу "Манчестер Юнайтед" Алекса Фергюсона за зневажливе, на думку гравця, ставлення до його персони: "Він жодного разу не дзвонив мені, не написав жодної смс-ки. Єдиний раз, коли він зі мною заговорив, було після матчу Ліги чемпіонів проти "Роми", коли потрібно було обговорити питання щодо моєї гри за збірну. Я не думаю, що так варто ставитися до гравця, який провів у команді два роки".

Тевес розпочинав свою професійну кар'єру в "Бока Хуніорс" у віці шістнадцяти років. Вперше він вийшов на поле 21 жовтня 2001 року в матчі проти "Тальєрес". У складі аргентинського клубу Тевес досяг помітного успіху: виграв чемпіонат Аргентини (2003), Кубок Лібертадорес (2003), Кубок Південної Америки (2004) і Міжконтинентальний кубок (2003). Крім того, в 2004 році аргентинські журналісти визнали його найкращим футболістом і спортсменом року.

У грудні 2004 року Тевес перейшов в бразильський клуб "Корінтіанс" за 20 млн. доларів. Ця операція стала найгучнішим трансфером за всю історію південноамериканського футболу. Незабаром став капітаном і зіркою команди, яка під його керівництвом виграла в 2005 році чемпіонат Бразилії. Після закінчення сезону Тевес був визнаний найкращим гравцем турніру, ставши першим із 1976 року небразильським футболістом, що удостоївся цього звання. Під час гри за "Корінтіанс" Тевес продемонстрував високу результативність, забивши 46 голів в 75 матчах.

31 серпня, в день закриття європейського трансферного вікна, Тевес повідомив на своєму веб-сайті, що він і Хав'єр Маскерано переходять в "Вест Хем" за 12 млн. фунтів стерлінгів. Втім, ці трансфери для "молотобойців" стали найбільшим провалом за всю історію. Довелося прощатися з аргентинцями через рік. Маскерано став у пригоді "Ліверпулю", а Тевес пішов у оренду в "Манчестер Юнайтед". За два роки з "червоними дияволами" Карлос здобув титул володаря Ліги чемпіонів і двічі вигравав прем'єр-лігу. Втім, натягнуті відносини з сером Алексом, незважаючи на вдалу гру Тевеса, не змусили МЮ повністю викупити трансфер аргентинського футболіста. Зате в "Манчестер Сіті" знайшлися чималі гроші, і тепер Тевес гратиме у блакитній футболці "городян".

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025101.
Індекс 60994.

